

## βόθρος

**βόθρος, ο**, ουσ. [<αρχ. βόθρος (= πηγάδι)], ο βόθρος. **1.** άνθρωπος πολύ αισχρολόγος: «πω πω, ρε παιδάκι μου, τι βόθρος είναι αυτός κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του!». **2.** μυρωδιά με έντονη κακοσμία: «τι βόθρος είναι αυτός που μυρίζει!». **3.** ως επιφών. **βόθρε!** λέγεται επιτιμητικά ή υποτιμητικά σε κάποιον που ρεύεται επιδεικτικά μπροστά μας·

- έχει ένα στόμα σαν βόθρο ή έχει ένα στόμα σκέτο βόθρο, βλ. λ. [στόμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας